

B) MATERIA DATĂ, FORMA SCHIMBATĂ.

a) Albina în timpul primăverii.

Se făcuse primăvară. Soarele topise de mult zăpada de pe deal și de pe câmpii. Iarba resărise. Mugurii arborilor se desfăcuseră și vârful tinerelor frunze se zăria. Atunci se deșteptă și albina din somnul ei cel adânc, în care zăcuse toată iarna. Ea își frecă ochisorii și-și deșteptă tovarășile sale. Acestea deschiseră incetinel ușa intunecoaselor lor locuințe și se uitară afară, ca să vadă, dacă ghiața, zăpada și crivățul s'au dus. Pretutindenii era un soare cald și luminos. Incântate de aceasta, albinele se furișară din locuința lor, își curățiră frumos aripele și se încercară să sboare. Apoi se duseră îndată la măr și-l întrebă: n'ai tu nimic de mâncare pentru noi albine flămânde, mărul? Toată iarna n'am gustat nimic proaspăt! Mărul le răspuse: n'am nimic, ați venit prea de vreme la mine. Florile mele sunt acum în mugure, și alt-ceva n'am! Duceți-vă la cireș! Ele se duseră la cireș, și 'i ziseră: cireșul dragă, n'ai tu flori pentru noi? Dar și cireșul le răspuse: veniți mai târziu, fiind-că acum florile mele sunt încă închise. Când ele vor fi deschise, veți fi și voi bine venite. Atunci ele sburară la lalea. Aceasta avea într'adevăr o floare mare și colorată, dar nu era în ea nici miros, nici dulceață. Albinele nu putură găsi miere. Flămânde și întristate ele erau să se întoarcă acasă, când zăciră din întâmplare în tufiș o floare mică, albastru. Era o viorea. Aceasta așteptă de tot modestă, pândă veniri albinele; apoi își deschise floarea, care era plină de miros și de dulceață. Albinele se săturară de miere și duseră și a casă.